

Arbejdsgruppens resterende medlemmer udnævnes af LO (4), FTF (3), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (1), Dansk Arbejdsgiverforening (3), Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark i fællesskab (1), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere (1), Danmarks Rederiforening (1), Industrirådet (1) og Grosserer-Societetet (1).

Om baggrunden for lovforslaget hedder det i de ledsagende bemærkninger:

»Samtlige store overenskomstsituationer siden 1973 er blevet løst af folketinget, jfr. lov nr. 48 af 11. marts 1975, lov nr. 137 af 15. april 1977 og lov nr. 129 af 29. marts 1979.

Hver gang har folketinget handlet under et enormt tidspres, så der alene har været mulighed for den mest nødtørftige behandling af nogle ikke særlig velforberedte regeringsforslag.

Resultatet er blevet, at der på mangfoldige områder har udviklet sig utidssvarende urimeligheder og uretfærdigheder på arbejdsmarkedet.

Af den skete skade burde folketinget blive så klog, at tinget i hvert tilfælde nu går i gang med at forberede et saglig forsvarligt grundlag for det tilfælde, at det også i 1981 skulle blive folketinget, der skal løse overenskomstproblemerne.

Ved det foreliggende lovforslag tages der ikke stilling til, om det vil være ønskeligt, at overenskomstsituationen i 1981 løses på den ene eller anden måde. Der søges alene tilvejebragt et beredskab for det tilfælde, at der også i 1981 bliver brug for folketingsindgreb, så dette kan ske så sagligt velfunderet som overhovedet muligt, hvilket er særdeles påkrævet. Der er jo tale om fundamentet for hundredtusindvis af familiers økonomi og arbejdssituation i årene 1981-83.

Samfunds- og arbejdsforhold, teknologi og meget andet har ændret sig stærkt i perioden siden overenskomstafslutningen i 1973 og vil have ændret sig endnu mere, når der skal fastlægges løn- og arbejdsvilkår, som strækker sig helt frem til 1983.

Fremskridtspartiet har masser af gange tidligere råbt for dove øren med de samme åbenbart korrekte oplysninger, men særligt nu afdøde minister Per Hækkerup var – tydeligvis af rent partitaktiske grunde – stærkt modstander af fremskridtsinitiativerne. Så langt som Danmarks økonomi nu er kommet ud i tovene, må der imidlertid snart være flere og flere, som kan indse, at det ikke nytter noget at fortsætte med at prisgive landets økonomi af hensyn til socialdemokratisk partiegoisme, som opfattes på den måde, at det blot gælder om at skubbe ubehagelighederne længst muligt ud i tid og så håbe på, at noget vil vise sig.